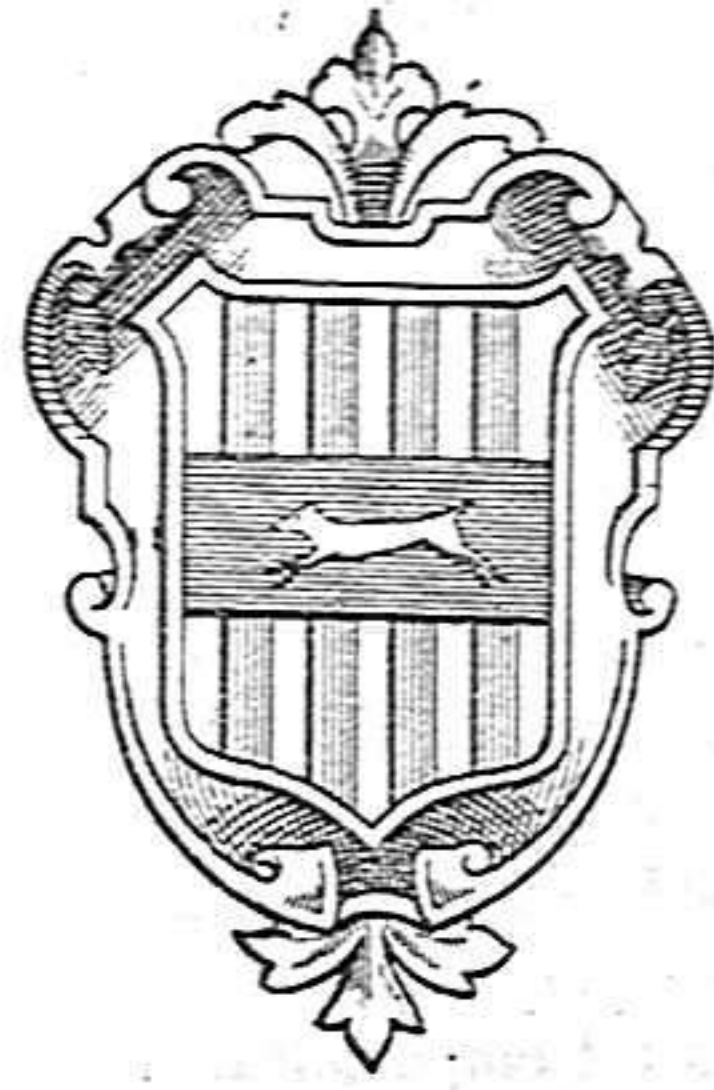

La Veu d'Inca

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Murta, 5.—INCA.

Any I

SETMANARI POPULAR
INCA 22 MAIG 1915

Núm. 21

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

Un poble que's mor

CONSEQÜENCIES

Escrit el nostre darrer article, la premsa ha duites unes notes estadístiques que aborronen.

Durant el *primer trimestre* del present any 1915, an els 82 departaments francesos que no estan ocupats pels alemanys, és a dir en tota la França ben lliure, hi ha haguts:

Morts 20.845
Naixaments 3.971

Més morts que nats 16.874

I per afegitó hi ha haguts dins els mateixos tres mesos 6.445 divorcis.

Si suposam que els quatre trimestres de l'any sien iguals, poc més o manco, lo qual no és cap raresa, tendrem que durant l'any 1915, hi haurà an aqueis departaments *seixanta set mil quatrecents noranta sis morts més que naixaments, i al mateix temps vinticin mil setcents vuitanta divorcis!*

Té'raó el periòdic francès *Le Temps* de dir, després de donar aqueixes cifres, que seguint per aqueix camí el pervenir de França és terrible.

Menos mal que pareix que se comensa una mica de reacció i se nota un poc d'aument an el número de matrimonis; per aquí pot venir amb el temps una part de remei que hi falta. D'altre manera, la França morirà, molt més aviat de lo que se pensaven els mateixos que donaren el crit *d'alerta*.

Dit això, que ve a esser un complement a lo que ja diguerem a s'altre article, seguim el nostre estudi.

Deiem que tocava examinar les conseqüencies de la despoblació.

Aqueixes conseqüencies se noten lo primer de tot en lo que atany a la defensa de la patria. Per cada *dos* soldats que neixen a França, a Alemanya en neixen *cinc*, i a Austria en neixen *quatre*, i a Italia *tres*, etc. Això posa a França en condicions d'inferioritat, en quant an el número de soldats respecte de les altres nacions de primer orde; i a l'hora present, dona per resultat que mentres les reserves alemanes pareix que no tenen fi, les franceses s'han acabades de tot, i és estat precis recorre a homos mas-

sa joves per aguantar el pés de les armes.

Està clar: pels motius que ja diguerem, se limità la natalitat, i are el *fill únic de moltes families* haurà de dur el pes de la defensa patria que tocava a varios germans que culpablement i voluntariament han estat privats d'entrà an el món.

I que en direm del comerç francès? Aquest sí que també toca les conseqüencies de la despoblació.

A la Indo-China (posessions franceses d'Asia) el comerç, per falta de francesos, està casi tot en mans d'inglesos i d'alemanys.

Per falta de francesos Tunez, se va umplint d'italians, i casi se pot dir més de fet una colonia italiana que una colonia francesa.

Alger, encare que governat per França, està plè d'espanyols que hi comercien, perque falten francesos que ho fassen.

I no és estrany que passi això a les colonies i posessions, quant a dins França mateix son tantíssims els espanyols i altres estrangers que hi menetgen el comerç perque falten mans franceses per manetjar-lo.

A na quina nació del món passa cosa semblant?

El mateix camí que el comerç, fa poc més o manco l'industria.

No es cap secret per ningú que l'industria francesa és quedada retrasada respecta a l'inglesa: i sobre tot respecte de l'alemana. Però això, amb tot i esser un mal, no és encare lo pitjor. Lo pitjor és que dins França mateix, moltes de les grans cases d'industria hagen de dur un nom anglés o alemany, perque falten homos francesos que e-hi donin el seu nom i la seva direcció.

Això no vol dir que no hi haja a França bons industrials que son francesos; però vol dir que abunden ferm els que no ho son; i que en conjunt una bona part de l'industria francesa està lo mateix que el comerç, en mans estrangeres.

I per parlar de tot porem afegir-hi que entre les nacions que de bon de veres han empesa l'agricultura per camins de raonable progrés, França no s'hi pot comptà; i això se deu més a la falta d'homos que a la falta d'altres medis. I encare en lo que s'ha

fet, hem de convenir que les mans estrangeres n'han executada una part no despreciable. Per convencer-se'n, basta mirà un poc quants de mils d'obriers espanyols tornaren repatriats de França quant comensà la guerra d'Europa.

Es regular que a França no fossen just espanyols els estrangers que hi treballaven en l'agricultura i en la industria: i si d'espanyols n'hi havia tantíssims ¿que serien entre tots?

Això fá veurer fins a quin punt els efectes de la despoblació se deixen sentir en tots els rams de l'activitat i de la vida nacional de França.

I are preguntem:

Si és vè que les fonts de riquesa passen a mans estrangeres; si falten comerciants, industrials, conradors; si l'expansió colonial queda estroncada per falta de gent; si la patria no pot ja esser ben defensada pels seus prepis fills; ¿no's vè que la *França se mor?*

Hi haurà els mateixos departaments, les mateixes industries, les mateixes riqueses; però si tot això para a mans externes, i està ocupat per gent forastera, no's porà dir que sia francès.

¡Quina llàstima! El poble que era admiració del món i enveja dels altres pobles, s'eclipsa i se mor lentament; no perque les espases iniques l'hagen esclavizat, ni els reis estrangers li hagen imposat el seu jou: sino perque hi hagut un dia en que s'és olvidat dels seus devers amb Deu, i ha acceptada una moral *edoniste* que l'envenena, afluxant els vincles de la familia i ofegant-lo en la propia corrupció!

¡Quines ensenyances tan útils en podrem treure, i en treurem, si Deu ho vol, an els articles que vendrà!

Per que a França això succeeix i els francesos pensadors ho deploren vivisimament, al mateix temps que altres, cegos voluntaris, s'empenyen en no veure-hu; molts encare que hu vegem ro fan cas de seguir pel mateix camí; i les multituds ¡sempre iguals! dormen tranquiles damunt la convicció de que és inconmovible la grandesa del seu poble, i al sò enganador de les alabances i adulacions de la gent de defora....!

¡Deu salvi a la França!

FR. P. J. C.

HIMNE DEL B. RAMÓN LULL

(Per a cantar-se en son VI Centenari)

Puix que beatificat
sou en gloria, allà en l'altura:
vetlau, oh Amic del Amat,
per l'illa que us ha infantat
fill de primogenitura.

I

Oh Mallorca! vengué el dia
més que els altres resplendent
en que en terres de Bugia
caigué l'apòstol ardent...
¡Com t'abriga i t'assegura
son excels patriarcat...
vetlau etc.

II

Clauficat, quatre vegades,
Jesucrist li fou present:
ses visites reiterades
li donaren entenent
que deixàs la vida impura
i seguís la castedat...
vetlau etc.

III

I compungit de seguida
Ramón va fer testament:
deixà la passada vida
a plors i penediment,
i a son cor, que res atura,
gran fervor d'apostolat...

IV

Oh Kanda, montanya amada,
montanya de visió,
en la pensa és exaçada,
on és doblada l'amò:
l'anyoransa encare't dura
del asceta il·luminat...

V

De Miramar sortiria
la tremudaça del món,
de Miramar, alegria
i desconort de Ramón:
Vinya que ningú cultura?
Fenollar abandonat...

VI

De nit al fons del boscatge
Ell deia al ancell cantor:
«No ens entenem per llenguatge;
entenem-nos per amor,
puix en ton cant se figura
la lloança del Amat...»

VII

Era el món tot sense noses
per el seu zel ardorós:
les espines eren roses,
i els romagners lliat d'amòs.
cap frontera no'l detura
ni cap mar ni tempestat ...

VIII

Prenint ales de coloma
va aixecar el vol suprem:
el vegé cinc vòltes, Roma,
el vegé Jerusalem,
tota plana i tota altura,
tot lloc erm, tot lloc poblat...

IX

Mes un dia us deturàreu
per planyer la trista sort,

oh Ramón, i senglotàreu
la cansó del *Desconort*:
és un calçer d'amargura
cada cobla del dictat...

X

Us aparella Bugia
aquell vermell vestiment
que l'amor vos abellia:
de les pedres del torrent
dolça us és la pluja dura
qui us ha tot empurpurat...

XI

Ja del claper que oprimia
vostre cos qui se consum
en suspirant agonía,
se'n escampa gloria i llum:
una nau ja se detura
i amorosa us ha embarcat...

XII

Llunyana mercaderia
oh Mallorca, et du la nau:
or i argent no bastaria
pel tresor que li portau,
mercaders; bella ventura:
bell rubí heu mercadetjat...

XIII

Cantaven aucells l'aurora
i despertaren l'Amat:
ja l'illa és oviradora,
dins la tendre claretat,
i en l'encís de l'hora pura
l'Amic d'amor ha suspirat.

XIV

Ascoltau, Ramón benigne,
aquest himne en vostre honor:
si de vos no és prou digne,
escalfau-lo Vos d'amor:
i feis la boca més pura
del juglar qui l'ha trovat...

LLORENÇ RIBER, PVRE.

FRUITS DEL XOVINISME

Un paísà nostro, un mallorquí il·lustre per la seva ciencia, la seva sabiesa i el seu esperit treballador, que no té aturái quant d'emprende una feina se tracta, Mn. Antoni M.ª Alcover, amb una paraula, ha sigut insultat injustament per un antic amic seu, atacat, per lo vist, d'una fol·líia desconexadora, de respectes, que davant res s'atura i que fá víctimes de la seva fúria a les persones més honrades i més dignes de consideració. Des del Novembre passat ensà, En Juli Delpont de Perpinyà no ha cessat d'escriure dalt *Le Rousillon* i la *Revue Catalane* en quantre de Mn. Alcover i, amb ocasions, d'Eugeni d'Ors de Barcelona. D'aquesta campanya incua i lògicament inmotivada del escriptor rossellonés, ja tenguem la pena i l'honor d'ocuparnos en diferents vegades, dalt *La Tradición* de Felanitx i de ferne referencies en les columnes del *Soller* dins el penúltim escrit qu'hi hem publicat.

Aquests articles malaventurats d'En Delpont son ben prou coneguts entre les gens de lletres mallorquines. El seu autor ja s'en ha cuidat d'escampar-los per tot, d'envialos, an els reconns més obscurs i a les en-

contrades més llunyanes.

Ha firat per tot arreu aquesta mala llevor (que, gracias a Deu, no ha trobat gaire terra a on se pogués reproduir) i, per si això encare no fos prou, dalt el *Santueri* (setmanari de Felanitx que nosaltres tenim amb moltíssim d'apreci i en el qual hi coloboren estimats i corals amics nostros) ha aparegut un article de fondo, firmat per dues inicials indicadores d'un nom que també hem esmentat en els nostros articles, a on el seu autor vol prende la defensa del director de *Le Rousillon*. Be es veu que el col·laborador del *Santueri* no està ben assadollat del assumpte que, en veritat, discuteix tant sols al vol i com de passada. Manca de reonaments fonamentats en textos autèntics, manca d'imparcialitat, i manca sobre tot, de sentit conciliador i discret. L'escriptor de les inicials ha volgut fer públiques ses simpaties vers la França i s'ha aprofitat d'una conversa tenguda amb En Delpont a Barcelona i de la campanya d'aquest rossallonés quantre Mn. Alcover. El fet de manifestar-se en favor de França mos sembla molt bé; lo que no mos hi sembla, lo de qu'eus dolem, és de qu'hagi fet sortir a rol'lo a dit Mossen per donar un poc de gust an els xovinistes francesos entre els quals no dubtàm amb incloure-hi com un dels caps-pares an En Juli Delpont. Hermós i lloable és—com diguerem no sé a on—l'actual rexañament del patriotisme a França, emperò tots els *extrems extremats* son inproductius i un poc ridículs an els ulls dels contraris i dels neutrals. Mos ho digui, sinó, el mateix Delpont qu'en lloc d'anar-se'n a les trinxeres com tenia promés (sensa qu'això vulgui dir que noltros desijàm que hi vagi) s'entretén are en donar conferencias que promouen l'hilaritat del auditori i en escriure cartes i articles rublerts d'insults i de procacitats les més destrempades.

Tot això mos ha induit a moure la nostra ploma en defensa del mallorquí il·lustre i sabi filòleg. Servesquin aquestes dues retxes de pròleg an els tres o quatre articles que tenim l'intenció de publicar i per quina tasca sollicitàm l'atenció del públic i la benevolensa del director de *La Veu d'Inca*, sempre dispst a donar un lloc on se puguin rebatre afirmacions mancades de veritat i sentit comú.

JOAN ESTELRICH.

Manifiesto de la UNIÓN INDUSTRIAL

SR. DIRECTOR DE LA VEU D'INCA.

Mi distinguido Señor: Agradeceré mucho a V. se digne dar cabida en el semanario de su dirección a las siguientes líneas, que expresan el modo de sentir de *La Unión Industrial* y su actitud en puntos que conviene sean conocidos.

Dándole anticipadas gracias queda su affmo. S. S. q. b. s. m.

El Presidente,
PEDRO CORTÉS.

El dia 15 del corrient mes, tuvo la Sociedad que presidido una Junta general, y además de otros asuntos que no hacen ahora al caso, se trató en ella de hechos recientes que habían contribuido a enfriar y casi a destruir las buenas relaciones entre patronos y obreros, con ocasión de la última huelga.

Opinaron los reunidos que los obreros tienen derecho a velar por sus intereses; y aunque a su juicio la huelga es perjudicial a todos, sin embargo reconocen que si así lo quieren los obreros, pueden declararla, con tal que con ello no falten a contratos particulares que puedan haber hecho con sus patronos.

Lo que de ningún modo juzgan razonable, es la conducta seguida en ocasiones por ciertos huelguistas y que sin contribuir en nada a mejorar su situación, era contraria a todo buen sentido, y aún a veces a la ley misma.

Tales son por ejemplo las numerosas coacciones hechas a los obreros que quieren seguir trabajando, las amenazas y aún las violencias de obra con que quisieron impedir por la fuerza la continuación del trabajo. Tales son también los desprecios, burlas y casi diremos insultos que se han dirigido a los patronos; y los *boycotajes* declarados a alguno por una moderada corrección; y las amenazas de *boycotaje* hechas a otros, principalmente barberos, que prestaban sus servicios a determinadas personas, violando así su libertad e independencia.

La Unión Industrial, que se fundó con el ánimo de juzgar y resolver todas las cuestiones con alteza de miras, no puede en modo alguno estar conforme con tales procedimientos; en los cuales falta toda noción de cultura y todo conocimiento del respeto que se debe al derecho e independencia de los demás.

Por esto protesta contra estos hechos y contra esta conducta, no solo como sociedad patronal, sino también como sociedad amante de lo que sea rectitud y corrección en el obrar.

Y hace constar decididamente, y quiere que lo sepan todos, que por lo mismo que detesta armas tan poco nobles, no tiene voluntad de emplearlas en provecho suyo; y que sentiría mucho que, si alguna otra vez se presentan ocasiones semejantes, la atrevida pertinacia de unos pobres exaltados, o la falta de entereza de algún industrial o comerciante débil, la obligara a servirse de ellas para la necesaria defensa de sus miembros. Pero que si este caso llegare desgraciadamente alguna vez, *La Unión Industrial* procederá como debe a la defensa de los que la constituyen, declinando toda la responsabilidad de sus decisiones sobre los que la hubieren obligado a tomarlas.

Deseando de veras que este caso no llegue jamás, hace votos por la prosperidad y desarrollo de nuestra querida ciudad y por la unión de los elementos que han de sostenerla.

Inca 20 de Mayo de 1915.

POR LA UNIÓN INDUSTRIAL.

El Presidente.

PEDRO CORTÉS.

PRO AGRICULTURA

«ES PURIOLS»

La atmósfera está despejada, muy clara. En la sala de clases el aire es tibio con olor peculiar; huele a escuela. En el campo el céfiro, aromatizado por innumerables flores, mece suavemente las hojas de los vegetales sobre los que saltan, cantando, alegres pajarillos.

Salimos a paseo para gozar las delicias que nos brinda la Primavera. De pronto un niño exclama: un *puriol* y añade: mi padre los mata porque crían el pulgón de los haberes. Si, sí, dicen los demás niños.

Según interrogaciones hechas a personas mayores, es creencia vulgar, muy generalizada entre los campesinos, que *es puriols* producen los pulgones; lo cual equivale a creer, que el olmo produce peras. Este craso error es debido a que en primavera nacen pulgones hembras, procedentes del otoño anterior, las cuales se reproducen asombrosamente por partenogénesis (sin concurso de macho) y sobre dichas larvas aparecen en seguida *es puriols*, que los castellanos llaman vaquitas de San Antón y que son diferentes especies de coleópteros de la familia de los coccinélidos, del género *coccinella*, terriblemente afídífagos, es decir, que devoran los pulgones (éfidos)

La especie que más abunda en nuestros campos es la *coccinella septempunctata* llamada así por su forma de baya roja y por tener siete puntos negros sobre los élitros. Su cuerpo es hemiesferoidal de seis a ocho milímetros de longitud.

Resulta, pues, que *es puriols*, cruelmente perseguidos como generadores de los pulgones, hacen todo lo contrario de lo que el vulgo cree, esto es, los destruyen, siendo, por tanto, poderosos auxiliares de los agricultores y dignos de la mayor consideración.

PEDRO J. FORNÉS.

PUBLICACIONES REBLIDES

La «Acció Social Popular», aqueixa incomparable associació de propaganda catòlica-social, ha tengut la felíssima idea d'emprende la publicació d'una Biblioteca popular molt original. Se tracta d'una preciosa colecció de diàlegs, quadros, narracions etz., que baix del títol de Folletos Rojos s'impugnen amb molta habilitat, els errors del socialisme, del anarquisme i demés sectes antisocials. Vat-aquí els títols dels quatre primers, que acabam de rebre; 1) *¿Ladrones los socialistas?* Cuestión discutida por C. A. revolucionario social.—2) *La Redención obrera*, propuesta por E. H. del C. propagadista avanzado.—3) *¿Habrá siempre clases sociales?* Lo discute y resuelve Jimenez Saurás, del «Cuerpo de Justicieros».—4) *El partido obrero*. Estudio crítico por Santiago de la Peña, ex-delegado de «La Internacional».

Agraim aquests opúscols an els que auguram un gran èxit, donat el preu mòdic amb que s'han posat a la venta.

Ecos de Ca-nostra

REFORMA—Amb aqueix número extrenam la lletra nova que nostro Editor-proprietari, ha adquirida perquè LA VEU D'INCA, no solament tenga un bessó sà i gustós, sino que també, tenga una cara hermosa que faci lleigiguera. ¿Que no vos agrada?

NOU CONVENT.—Les religioses de Sant Vicens de Paül establides an aquesta ciutat, acaben de mudar-se an el convent nou construït an el carrer de S. Francesc. Dilluns el visitarem. D.ª Josefa Morey i sa germana D.ª Concepció, benefactores del Convent, que han cedit gratuïtament el solar, mos ho mostraren per tot amb la amabilitat que les caracterisa.

Fá cosa d'un any que se comensaren les obres i no les han deixades de la mà. En tot esser una obra de bastanta amplitud, dins un any s'hi han pogudes tirar ses monges, si bé no està el Convent llest de tot. Sols hi ha referit i enritjolat la sala de rebre i la qui ha de servir de capella provisional; el local d'aquesta, ara servirà per les costures fins que estiga llest el cos d'edifici de darrera, destinat a escoles. L'obra en quant a construcció és sòlida i ben feta; però llisa i severa; lo més elegant son els fronts que ja estan llests i que son d'una factura hermosa, com pogués n'hi ha a Inca dins la seva robusta senzillés. S'ha fet molt dins poc temps; però encara falta moltíssim a fer; i és d'esperá que a poc poc vendran donatius i recursos perquè les bones religioses, dedicades als malalts i a l'ensenyança de les nines, puguen veure llest de tot el convent amb la comoditat i dignitat que correspon al seu estament de Verges del Senyor.

DEVOCIÓ DE LES FLORS.—Tots els dies a la Capella del convent de la Sagrada Família (Franciscanes), se celebra la devoció de les Flors dedicada a Maria Puríssima. Els dijous i dies festius, se fá en molta solemnidad, dirigint i acompanyant un chor de nines, de la costura de ses Monges, Mossen Bernat Sales, organista de la Seu, el qual los ha compost un *venid* i uns *Pare-nostro* i *Ave-maria*, que, aquelles candaroses nines, canten en gracia angelical, distingin-se la Sta. Ensenyat, en los seus cantàbils impregnats d'unció i pietat. Per demés és dir, que aquell recullit recinte se veu replé de persones piedoses que assisteixen a tant simpàtica i excelsa devoció.

ANUNCI.—D. Manuel Plaza, Sastre, mos fa sabre que ha rebut un important assolit de gèneros propis de primavera i estiu per a servir a sos parroquians.

Té son establiment: a la Cadena de Cort, cantonada en sa plaça de Santa Eularia, Ciutat de Mallorca.

FESTA DEL MES DE MARIA—Diumenge se fé una hermosa festa a la iglesia de San Francesc dedicada la Verge Maria. L'altar major estava encantador en les seves compostures de flors, llums i plantes aromàtiques. Aquesta vegada, Fra Pere, s'és lluit més que mai en so compondre l'altar de la Verge. Tant a la Comunió general com a l'ofici major i a la funció capvespral aquell temple s'és vist ple de gran concurs. El jove relligiós Felipneri P. Borrás, taixí hermoses garlandes d'alabances a la Verge Mare dels terciaris en los sermons que pronuncià amb sagrada eloquencia. La Escolania, *sublim* com sempre.

Els pesquins contra la existencia de Deu no han fet precèlits, puís aquí se creu en Deu i en la Mare de Deu.

DEMANANT FEINA—Dijous vengueren treballadors d'Alaró, de ofici de sabater, en demanda de feina, pels tallers d'Inca, per haver-se tancades en aquella vila algunes fàbriques de sabateria, quedant sense treball un centenar de obrers.

Ara e-hi poria anar en Marroig, a predicar la *vaga santa*, contra'l capital acovardat.

CORANT'-HORES. — Avui s'han comensades a nostra Iglesia Parroquial les corant'-hores dedicades a la venguda del Esperit Sant. Està encarregat de fer els sermons durant els tres dies el Rnt. P. August Hüpfeld de la Companyia de Jesús.

Los que padeceis de arepillas, mal de piedra, reuma, cólicos nefríticos, ciática, neuralgias y gota o sean los artríticos en general, es por que quereis. Tomad un frasco de «Piperazina Dr. Grau» y os convencereis. Es el mejor disolvente del ácido úrico.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostro mercat

Bessó	a	80'00	el quintá.
Blat	a	23'50	la cordera.
Xexa	a	25'00	id.
Sivada	a	12'00	id.
Id. forastera	a	00'00	id.
Ordi	a	10'00	id.
id. foraster	a	09'00	id.
Faves pera cuinar	a	27'00	id.
id. ordinarias	a	00'00	id.
id. per bestia	a	21'00	id.
Blat de les Indies	a	17'50	id.
Fasols	a	30'00	id.
Monjetes de confit	a	50'00	id.
id. Blanques	a	45'00	id.
Siurons	a	30'00	id.
Garroves	a	00'00	

NOSTROS AMICS DIFUNTS

An el poble de Petra, ha mort Sor Magdalena Bover, Germana de la Rda. Superiora del Convent de Franciscans de aquesta Ciutat. Aquesta virtuosa religiosa era coneguda a Inca per haver estada una partida d'anys entre nosaltres, edificant amb la seva vida exemplar.

Rebi sa germana religiosa i sa familia el sentiment de nostro condol.

Diumenge morí la Mare del Fabricant de calçat i retgidor del Ajuntament, l'amon Juan Gelabert i de l'amon Antoni, Secretari de Búger.

Donàm una abraçada de condoliment a nostros amics i suscriptors, de LA VEU.

També ha mort l'amon Guillerme Mora, pare del prevere Mossèn Tomàs, organista de la Parroquia.

Va ésser, amb altres companys, el funda-

dor de l'antiga Societat de socòs mútuo, «La Constancia».

Donàm el pesabé a la familia.

Que Deu tenga a la gloria les ànimes dels qui mos han deixat per la vida eterna.

MOVIMENT DE POBLACIÓ

NAIXAMENTS

Dia 15.—Margalina Pons Cabrer, fill de Guillerme i de Magdalena.

—Gabriel Alorda Crespí, fill de Miquel i de Catalina.

Dia 19.—Catalina Llabrés Estrany, fill de Miquel i de Antonia.

DEFUNCIONS

Dia 15.—Antonia Beltrán Danús, Vda. de 76 anys, morta a conseqüències de hemiplegia.

Dia 20.—Guillerme Mora Rama, de 72 anys, casat, mort a conseqüències de Cirrosis atrofia.

¡ATENCIÓN!

Reapertura de la gran Fotografia FIOLO

POR EL

Fotógrafo Sr. A. AMADEO

Estará abierta al público, unicamente los Jueves y Domingos

TRABAJOS DE TODAS CLASES

VERDADERAMENTE ARTÍSTICOS

Magníficas e insuperables ampliaciones refocadas en negro, a todos colores y a una sola tinta.

Visitad esta casa y os convencereis

Plaza del Sol 8.—Inca (Mallorca).

Se venden barato dos calderas, con sus correspondiente monturas y todos los demás aparatos y enseres para la fabricación de pulpa de albaricoque.

En esta imprenta informarán.

D. B. Ramón Lull

VENAL A NOSTRA LLIBRERÍA

Novenari del B. Ramón Lull, Màrtir, compost per Mossèn Mateu Gelaber, i donat a l'Estampa pels Col·legials de la Sapiencia.—A 2 reals.

Postals de Ramón Lull, original de D. Joan Samsó.—A 10 cèntims.

Llibretes d'escriure, en papé superior, que duen estampat a ses cubertes de cartulina, l'HIMNE que ha compost Mossèn Llorenç Riber, per a cantar-se a les festes centenaries del mateix B. Ramón Lull.—A 10 cts. una, 100, 7 ptas.

LLIBRERÍA Carré de la Murta número 5.—Inca.

Derreres Obres Rebudes

LOS MILAGROS DEL EVANGÉLIO.—(Conferencias Científicas) por el R. P. Eustaquio Ugarte de Ercilla de la Companyia de Jesús—año 1914.

ENCICLOPEDIA JURÍDICA ESPAÑOLA.—tom Duodécimo—Editor: Francisco Seix.

MES DE MARIA, o mes de Mayo consagrado a la Santísima Virgen, según se hacía en la Iglesia del Colegio Imperial de la Compañia de Jesús.—Nueva edición aumentada con la Novena de la Reina de todos los Santos y Madre del Amor.

MES DE SANTÍSIMA VIRVEN.—especialmente dedicado a las Hijas de Maria por D^a. Cristina Gali, de Balari.—Es de sólida doctrina, y escrito con gracia de pensamiento y estilo.—En tela 1'75 ptas.

SOLFEO DE LOS SOLFEOS

Primer i segon tom: vanals a nostra llibreria.

Tip. Durán.—Inca.

PLANCHADO

ALEMÁN

Se lavan y planchan **Cuellos, Puños y Camisas.** Preferimos se entreguen la prendas sucias o sea sin lavar.

Precios { Cuellos todas las formas a 10 céntimos uno.
Puños id, id. a 10 céntimos par.
Camisas de 20 a 40 céntimos según forma

Sucursal en Inca—Sastrería y Camisería de **FLORENCIO PRAT**—Mayor 6, 8, 10—P. del Sol, 1 y 2,